

Ἔξοδος
1,1-2,25

Ὁ Μωσῆς

Οἱ ἱστορίες ἀπό τήν Παλαιά Διαθήκη πού ἀκούσαμε, παιδιά, πρὶν ἀπό τά Χριστούγεννα, ἦταν ἀπό τό πρῶτο βιβλίο τῆς Ἀγίας Γραφῆς, πού ὅπως ἔχουμε πεῖ ὀνομάζεται **Γένεσις**. Τό βιβλίο αὐτό κλείνει μέ τήν ἱστορία τοῦ πάγκαλου Ἰωσήφ. Θυμάστε, πιστεύω, τό πιστό αὐτό παιδί τοῦ Θεοῦ πού συγχώρεσε τ' ἀδέρφια του, ἐνῶ τόν πούλησαν δοῦλο στήν Αἴγυπτο. Ὅχι μόνο δέν τούς ἀνταπέδωσε τό κακό πού τοῦ ἔκαναν, ἀλλά τούς κάλεσε νά ἔρθουν μαζί μέ τόν γέροντα πατέρα τους, τόν Ἰακώβ, νά ἐγκατασταθοῦν κοντά του. Ἦταν πολύ συγκινητική ἡ στιγμή πού ὁ γέροντας πατέρας ἔσφιγγε στήν ἀγκαλιά του τό ἀγαπημένο του παιδί! Γιά χρόνια πολλά νόμιζε ὅτι τό εἶχαν φάει τά θηρία καί τώρα τό συναντοῦσε μέσα σέ τόση δόξα! Ἡ εὐτυχία του ἦταν ἀπερίγραπτη, ἀλλά καί ἡ συγκίνηση τοῦ Ἰωσήφ πολύ μεγάλη. Τή χαρά τους μοιράστηκε καί ὁ φαραώ, ὁ βασιλιάς τῆς Αἰγύπτου. Δέχτηκε μέ τιμές τόν πατέρα τοῦ Ἰωσήφ καί χάρισε σ' αὐτόν καί στά παιδιά του μία ὠραία καί πλούσια περιοχή τῆς Αἰγύπτου, πού λεγόταν **Γεσέμ**. Ἐκεῖ, λοιπόν, ἐγκαταστάθηκαν. Μέ τόν καιρό αὐξήθηκαν πολύ οἱ ἀπόγονοί τους καί δημιουργήθηκε ἀπό τήν οἰκογένεια τοῦ Ἰακώβ ἓνας ὁλόκληρος λαός, οἱ **Ἑβραῖοι ἢ Ἰσραηλίτες**.

Γύρω στο **1500 π.Χ.**, όταν πλέον είχε πεθάνει ο Ίωσήφ, ανέβηκε σπόν θρόνο τῆς Αἰγύπτου ἓνας φαραώ πού δέν τόν γνώριζε. Ἀνήσυχος παρακολουθοῦσε τήν αὐξηση τῶν Ἑβραίων. Κάποια μέρα εἶπε στόν λαό του: «Βλέπετε πόσο αὐξήθηκαν οἱ Ἰσραηλίτες! Ἡ δύναμή τους πλέον ξεπερνᾷ τή δική μας. Εἶναι ἐπικίνδunami. Ἄν γίνει πόλεμος, θά συμμαχήσουν μέ τούς ἐχθρούς μας! Πρέπει νά βροῦμε ἓναν τρόπο ὥστε νά πάσουν ν' αὐξάνουν!».

Καί βρῆκαν ἓναν ἀπάνθρωπο τρόπο: Ἀνάγκαζαν τούς Ἰσραηλίτες νά δουλεύουν ἀσταμάτητα σέ **βαριά ἔργα**, γιά νά χτιστοῦν ὁλόκληρες πολιτείες. Ἦταν, πράγματι, πολύ ἐξουθενωτική ἡ δουλειά τους, τήν ὁποία ἐπέβλεπαν **σκληροί ἐπιστάτες** (δείχνουμε τήν ἀντίστοιχη εἰκόνα, βλ. Ἡ Βίβλος, σ. 98).

Πέτυχαν οἱ Αἰγύπτιοι τόν σκοπό τους; Ὁχι! Ὅσο καταπίεζαν τούς Ἰσραηλίτες, τόσο αὐτοί μέ τήν εὐλογία τοῦ Θεοῦ πλήθαιναν! Τότε ὁ φαραώ ἔβγαλε μία ἄλλη φοβερή διαταγή: **Ὅλα τά νεογέννητα ἀγόρια τῶν Ἑβραίων νά πνίγονται στόν Νεῖλο ποταμό!**

Ἐκεῖνες τίς μέρες γεννήθηκε σέ μία οἰκογένεια ἀπό τή φυλή τοῦ **Λευῖ** ἓνα χαριτωμένο ἀγοράκι. Οἱ γονεῖς του κατάφεραν νά τό κρύψουν **τρεῖς μῆνες**. Δέν ἦταν, ὅμως, δυνατό νά τό κρύψουν περισσότερο. Ἡ μητέρα του πῆρε **ἓνα μεγάλο καλάθι**, τό ἄλειψε **μέ πίσσα** γιά νά εἶναι ἀδιάβροχο, ἔβαλε μέσα τό μωρό καί τό ᾤφησε **στίς ὄχθες τοῦ Νεῖλου ποταμοῦ**. Μόνη της ἐλπίδα ἦταν ἡ ἀγάπη καί ἡ προστασία τοῦ Θεοῦ.

Σέ λίγο, φτάνει στόν ποταμό **ἡ κόρη τοῦ φαραώ**, γιά νά κάνει τό λουτρό της. Βλέπει κάποια στιγμή τό καλάθι ἀνάμεσα στά καλάμια καί στέλνει μία ἀπό τίς ὑπηρέτριές της νά τῆς τό φέρει. Τό ξεσκεπάζει μέ περιέργεια. Τί βλέπει μέσα στό καλάθι; Ἐνα μικρό ἀθῶο μωρό! Κατάλαβε ἀμέσως: «Εἶναι ἓνα ἀπό τά παιδιά τῶν Ἑβραίων πού ὁ πατέρας μου ἔδωσε ἐντολή νά πνίγονται ἐδῶ στόν ποταμό». Τό λυπήθηκε. Δέν ἦταν κρίμα νά χαθεῖ ἓνα τόσο χαριτωμένο μωρό; Σκέφτηκε, λοιπόν, νά τό σώσει. Ἀποφάσισε μάλιστα νά

τό κρατήσει καί νά τό μεγαλώσει σάν παιδί της.

Τότε ἐμφανίστηκε μπροστά της ἕνα νεαρό κορίτσι. Ἦταν ἡ ἀδερφή τοῦ παιδιοῦ, ἡ **Μαριάμ**. Εἶχε μείνει κάπου ἐκεῖ κρυμμένη καί παρακολουθοῦσε μέ ἀγωνία νά δεῖ τί θά γίνει μέ τόν ἀδερφό της.

- Νά σοῦ βρῶ **μία Ἑβραία παραμάννα** νά σοῦ θηλάζει τό παιδί; ρωτᾷ τή βασιλοπούλα.

Συμφώνησε ἡ κόρη τοῦ φαραώ. Ὁ Θεός, πού προστάτεψε τό μικρό παιδί, τήν ἔκανε νά τό συμπαθήσει πολύ.

Τρέχει ἀμέσως ἡ Μαριάμ καί φωνάζει τή μητέρα της *(δείχνουμε τήν εἰκόνα ἀπό τή Βίβλο, σ. 100-101)*.

- Πάρε αὐτό τό παιδί νά τό θηλάξεις, τῆς λέει ἡ βασιλοπούλα, καί νά τό μεγαλώσεις στό σπίτι σου γιά μένα.

Δέν ἤξερε, βέβαια, ὅτι ἐπιστρέφει τό παιδί στή μητέρα του. Μπορεῖτε νά φανταστεῖτε, παιδιά, τήν εὐτυχία τῆς πονεμένης μάνας, σάν πῆρε πίσω ζωντανό τόν γιό της! Δέν χόρταινε νά εὐχαριστεῖ τόν Θεό!

Τόν μεγάλωσε στό σπίτι της μέ τό γάλα της καί μέ τήν προσευχή της. Ὅσο τόν εἶχε κοντά της, τοῦ μιλοῦσε γιά **τήν ἱστορία τοῦ λαοῦ τους** καί φύτεψε στήν καρδιά του βαθιά **τήν πίστη στόν ἀληθινό Θεό**. Ἀγωνιοῦσε μήν τυχόν μέσ στό παλάτι ξεγελαστεῖ ὁ γιός της κι ἀρχίσει νά λατρεύει τούς ψεύτικους θεούς τῶν Αἰγυπτίων. Ἐπρεμε στή σκέψη **μήν τόν δεῖ ποτέ εἰδωλολάτρη!**

Ὅταν ἦρθε ἡ ὥρα, ὅπως εἶχαν συμφωνήσει, τόν ἔφερε στήν κόρη τοῦ φαραώ. Τόν πῆρε αὐτή καί τόν εἶχε σάν δικό της παιδί. Τοῦ ἔδωσε καί ὄνομα: **«Μωσῆς»**, πού σημαίνει **«αὐτός πού σώθηκε ἀπό τό νερό»**.

Στό παλάτι ὁ Μωσῆς ἔζησε σάν ἀληθινό πριγκιπόπουλο καί σπούδασε ὅλη τή σοφία τῶν Αἰγυπτίων. Γνώριζε ὅμως ποιὰ ἦταν ἡ καταγωγή του καί πίστευε πάντοτε στόν ἀληθινό Θεό, ὅπως εἶχε μάθει ἀπό τή μητέρα του. **Δέν ἐπηρεάστηκε ἀπό τήν εἰδωλολατρική θρησκεία τῶν Αἰγυπτίων οὔτε ἀπό τά πλούτη καί τίς ἀνέσεις τοῦ παλατιοῦ**. Δέν ξέχασε οὔτε στιγμή πῶς αὐτός ἦταν Ἰσραηλίτης. Ὅσο

περνούσε μάλιστα ό καιρός, μεγάλωνε μέσα του μία έπιθυμία: νά βοηθήσει τούς συμπατριώτες του νά γλυτώσουν από τήν τυραννία καί τήν καταπίεση τών Αίγυπτίων!

Μιά μέρα βγήκε νά δει πώς δουλεύουν οί Ίσραηλίτες. Μέ πόνο παρακολουθοῦσε τίς βαρειές δουλειές πού έκαναν. Κάποια στιγμή ταράχτηκε, άναστατώθηκε. Γιατί; Βλέπει **έναν Αιγύπτιο νά χτυπάει άλύπητα έναν συμπατριώτη του**. Όρμᾶ άμέσως άγανακτισμένος ενάντια στον Αιγύπτιο. Στή συμπλοκή πού άκολούθησε τόν σκότωσε. Αυτό, βέβαια, ήταν πολύ ριψοκίνδυνο. Άν τό μάθαινε ό φαραώ, κινδύνευε ή ζωή τοῦ Μωυσή. Εὐτυχῶς κανείς δέν είδε τί έγινε.

Τήν άλλη μέρα, όμως, όταν ό Μωυσής βγήκε πάλι από τό παλάτι, βλέπει αὐτή τή φορά νά **μαλώνουν δυό Ίσραηλίτες** μεταξύ τους. Λέει σ' αὐτόν πού είχε τό άδικο:

- Γιατί χτυπᾷς τόν συμπατριώτη σου;
- Ποιός σ' έβαλε άρχοντα καί δικαστή σέ μάς; τοῦ άπαντᾷ εκεί - νος. Μήπως θέλεις νά μέ σκοτώσεις, όπως σκότισες χτές τόν Αιγύπτιο;

Ξαφνιάστηκε ό Μωυσής. Κατάλαβε ότι τό περιστατικό μέ τόν Αιγύπτιο είχε γίνει γνωστό. Ή ζωή του πλέον κινδύνευε. Πραγματικά, σύντομα τό 'μαθε καί ό φαραώ. Όργίστηκε καί ήθελε νά τόν σκοτώσει.

Άναγκάστηκε τότε ό Μωυσής νά εγκαταλείψει τήν Αίγυπτο. Κατέφυγε σέ μία άλλη χώρα, πού λεγόταν **Μαδιάμ**. Έκεῖ γνώρισε τόν **Ίσθόρ** πού ήταν ό ιερέας τοῦ τόπου. Ό Ίσθόρ τοῦ έδωσε τήν κόρη του γιά γυναίκα, τή **Σεπφώρα**, καί τοῦ έμπιστεύτηκε νά βόσκει τά πρόβάτά του. Σαράντα χρόνια έζησε στή Μαδιάμ άσημος καί άγνωστος ό Μωυσής.

Ό Θεός όμως, πού τόν είχε σώσει από μικρό παιδί, τόν προόριζε γιά μία μεγάλη άποστολή. Καί ξέρετε ποιά ήταν αὐτή; Ό Μωυσής θά γινόταν ό **έλευθερωτής** τοῦ Ίσραηλιτικοῦ έθνους, ό **φωτισμένος ήγέτης** καί **νομοθέτης** του. Άξιώθηκε μάλιστα νά γίνει καί ό **πρώτος**

συγγραφέας της άγιας Γραφής! Έγραψε τά πέντε πρώτα βιβλία της Παλαιᾶς Διαθήκης, τήν **Πεντάτευχο**, ὅπως τήν ὀνομάζουμε. Ἐτοί ὁ Θεός βράβευσε τήν πίστη του.

Ἀνεπηρέαστοι ἀπό τό κακό

Πραγματικά, πολύ μεγάλη καί σταθερή πίστη εἶχε ὁ Μωυσῆς! Ἐνῶ ἔζησε στό παλάτι ἀνάμεσα σέ εἰδωλολάτρες, αὐτός δέν ἔπαψε νά πιστεύει στόν μόνο ἀληθινό Θεό. *(Στό σημείο αὐτό ξεκινᾷ ἡ προβολή ἢ ἡ ἀνάρτηση τοῦ ἀντίστοιχου ὑλικοῦ, βλ. ἐποπτικό ὑλικό).* Ἐμεινε **ἀνεπηρέαστος** ἀπό τή θρησκεία τῶν Αἰγυπτίων, πού λάτρευαν δεκάδες εἰδῶλα, ἀλλά κι ἀπό τά πλούτη καί τίς ἀνέσεις τοῦ παλατιοῦ. Ὅπως γράφει ἡ Καινή Διαθήκη, ἀρνήθηκε τήν τιμή νά ὀνομάζεται γιός τῆς κόρης τοῦ φαραῶ, γιά νά μήν ἀρνηθεῖ τό ἔθνος του καί τόν ἀληθινό Θεό πού πίστευε (βλ. Ἐβ 11,24-26).

Δίνει ἔτσι καί σ' ἐμᾶς, παιδιά, ὕστερα ἀπό τόσες χιλιάδες χρόνια, ἓνα μεγάλο μάθημα: **Νά κρατοῦμε τήν πίστη μας ἀνεπηρέαστοι ἀπό τό περιβάλλον μας**, ὅσο κι ἂν κυριαρχεῖ γύρω μας ἡ ἀπιστία, ἡ κακία, ἡ κάθε εἶδους ἁμαρτία.

✓ **Νά, στήν αὐλή τοῦ σχολείου** οἱ συμμαθητές ἢ οἱ συμμαθήτριές μας -καί μάλιστα οἱ πιό "δημοφιλεῖς", πού γίνονται τό "κέντρο" τῆς τάξης- συζητοῦν ἢ γράφουν κάτι πού δέν ἀρέσει στόν Θεό. Συνήθως, οἱ ὑπόλοιποι ἀκολουθοῦν δυστυχῶς τό παράδειγμά τους. Ἐχεις τή δύναμη ἐσύ νά ξεχωρίσεις καί νά φύγεις ἀπό τήν παρέα τους, γιατί εἶσαι πιστό παιδί τοῦ Θεοῦ;

✓ **Οἱ συμμαθητές σου** λένε ἓνα **ψέμα** γιά νά δικαιολογηθοῦν ἢ εἰτοιμάζουν ἓνα ἄσχημο ἀστεῖο-φάρσα. Ἐχεις τή δύναμη ἐσύ νά μή συμμετέχεις;

✓ **Τ' ἀδέρφια σου** βλέπουν ἔργα στήν τηλεόραση ἢ σκηνές στό **διαδίκτυο** πού δέν ταιριάζουν σ' ἓνα παιδί τοῦ Θεοῦ. Βρίσκεις τή

δύναμη ν' ἀντισταθεῖς καί νά φύγεις;

✓ Ἡ **μόδα** διαφημίζει κάτι ἄσεμνο. Μπορεῖς νά μήν παρασυρθεῖς;

✓ Βλέπεις ὅτι οἱ περισσότεροι συμμαθητές σου δέν πᾶνε στό κατηχητικό ἢ στήν ἐκκλησία. Ἐσύ ἐπηρεάζεσαι ἢ συνεχίζεις σταθερά καί τακτικά νά δίνεις τό «παρών» **στό σπῖτι καί στό σχολεῖο τοῦ Χριστοῦ μας;**

Ἄν ἔχουμε, παιδιά, πίστη ὅπως ὁ Μωυσῆς, **δέν θά ἐπηρεαστοῦμε** οὔτε κι ἂν ἀκόμη μᾶς κοροϊδέψουν γιά τό σωστό πού κάνουμε. Ὅχι μόνο δέν θά ἐπηρεαστοῦμε, ἀλλά ἀκριβῶς τό ἀντίθετο: Μποροῦμε **νά τούς ἐπηρεάσουμε ἐμεῖς**. Τό σκεφτήκατε ποτέ; Γιατί νά παρασυρθῶ ἀπό τούς φίλους μου πού δέν πατοῦν στήν ἐκκλησία καί νά μήν τούς ἐπηρεάσω ἐγώ, προσκαλώντας τους στόν ναό καί στό κατηχητικό;

Ἀλλά κι ἂν δέν μέ ἀκολουθήσουν, εἶναι ἐπιτυχία, **εἶναι νίκη** νά μείνω ἐγώ σ' ὅλη μου τή ζωή σταθερά στόν δρόμο τοῦ Θεοῦ. Μέ βλέπει ὁ Θεός καί μέ καμαρώνει. Εὐλογεῖ πάντοτε τά πιστά παιδιά Του, ὅταν μένουν ἀνεπηρέαστα, σταθερά κοντά Του.

**Ὁ Θεός εὐλογεῖ
τά πιστά παιδιά Του,
πού σάν τόν Μωυσῆ
τηροῦν τό θέλημά Του!**

ΕΠΟΠΤΙΚΟ ΥΛΙΚΟ:

1. «Ἀνεπηρέαστος»: ὑλικό γιά προβολή-γιά ἐκτύπωση.
2. Ζωγραφιά.
3. Τό σύνθημα τοῦ μαθήματος.